U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **H. N.**, zastoupené JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem Liberec III – Jeřáb, 1. máje 535/50, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra – Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2013, č. j. 7 A 37/2010 - 39,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2013, č. j. 7 A 37/2010 - 39, byla zamítnuta žaloba, kterou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2010, č. j. CPR-15425-1/ČJ-2009-9CPR-C236, vydanému ve věci její žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu. Tento rozsudek napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením věci zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout a zjistil, že stěžovatelka za podanou kasační stížnost nezaplatila soudní poplatek. Proto ji výzvou ze dne 22. 7. 2013, č. j. 2 As 50/2013 - 4, vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů zaplatila soudní poplatek ve výši 5000 Kč; zároveň ji poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy a o tom, že má právo žádat o osvobození od soudních poplatků. Předmětná výzva byla zástupci stěžovatelky doručena dne 22. 7. 2013; ten na ni reagoval podáním ze dne 26. 7. 2013, v němž jménem stěžovatelky požádal o osvobození od soudních poplatků. Zdejší soud zaslal přípisem ze dne 7. 8. 2013, č. j. 2 As 50/2013 – 15, stěžovatelce na udanou adresu J., K. 2097/17a formulář *„Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“* s tím, aby jej vyplněný vrátila zdejšímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Zásilka se dne 9. 8. 2013 vrátila

zdejšímu soudu jako nedoručená s vyznačením toho, že adresát nemá domovní schránku. Uvedená písemnost byla proto dne 13. 8. 2013 vyvěšena postupem podle § 50 odst. 2 občanského soudního řádu na úřední desce soudu. Podle citovaného ustanovení se písemnost považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení; písemnost tedy byla doručena dne 23. 8. 2013. Současně zdejší soud přípisem ze dne 20. 8. 2013, č. j. 2 As 50/2013 - 25, zaslal uvedený formulář zástupci stěžovatelky s tím, aby jej klientce předal a zajistil jeho vyplnění a vrácení soudu ve lhůtě dvou týdnů. Tato výzva byla zástupci stěžovatelky doručena dne 20. 8. 2013 a zůstala zcela bez reakce.

Nejvyšší správní soud tedy následně usnesením ze dne 15. 10. 2013, č. j. 2 As 50/2013 - 36, rozhodl o tom, že se stěžovatelce osvobození od soudních poplatků nepřiznává a opětovně ji vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5000 Kč ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení usnesení; zároveň ji poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy. Předmětné usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 17. 10. 2013.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se stal soudní poplatek za podání kasační stížnosti splatný okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí, dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Jak již bylo výše uvedeno, poté, co Nejvyšší správní soud stěžovatelku neosvobodil od soudních poplatků, ji opětovně vyzval, aby soudní poplatek zaplatila a poučil ji i o následcích neuposlechnutí této výzvy. Stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce usnesení převzala, avšak ve stanovené desetidenní lhůtě, ani později, soudní poplatek nezaplatila. Zástupci stěžovatelky bylo usnesení doručeno ve čtvrtek 17. 10. 2013; konec desetidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak připadl na úterý 29. 10. 2013 (§ 40 odst. 1 a 3 soudního řádu správního; dále jen „s. ř. s.“). Je tedy evidentní, že soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, a není tak splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační stížnosti proběhnout.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. S ohledem na uvedené skutečnosti zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu